Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

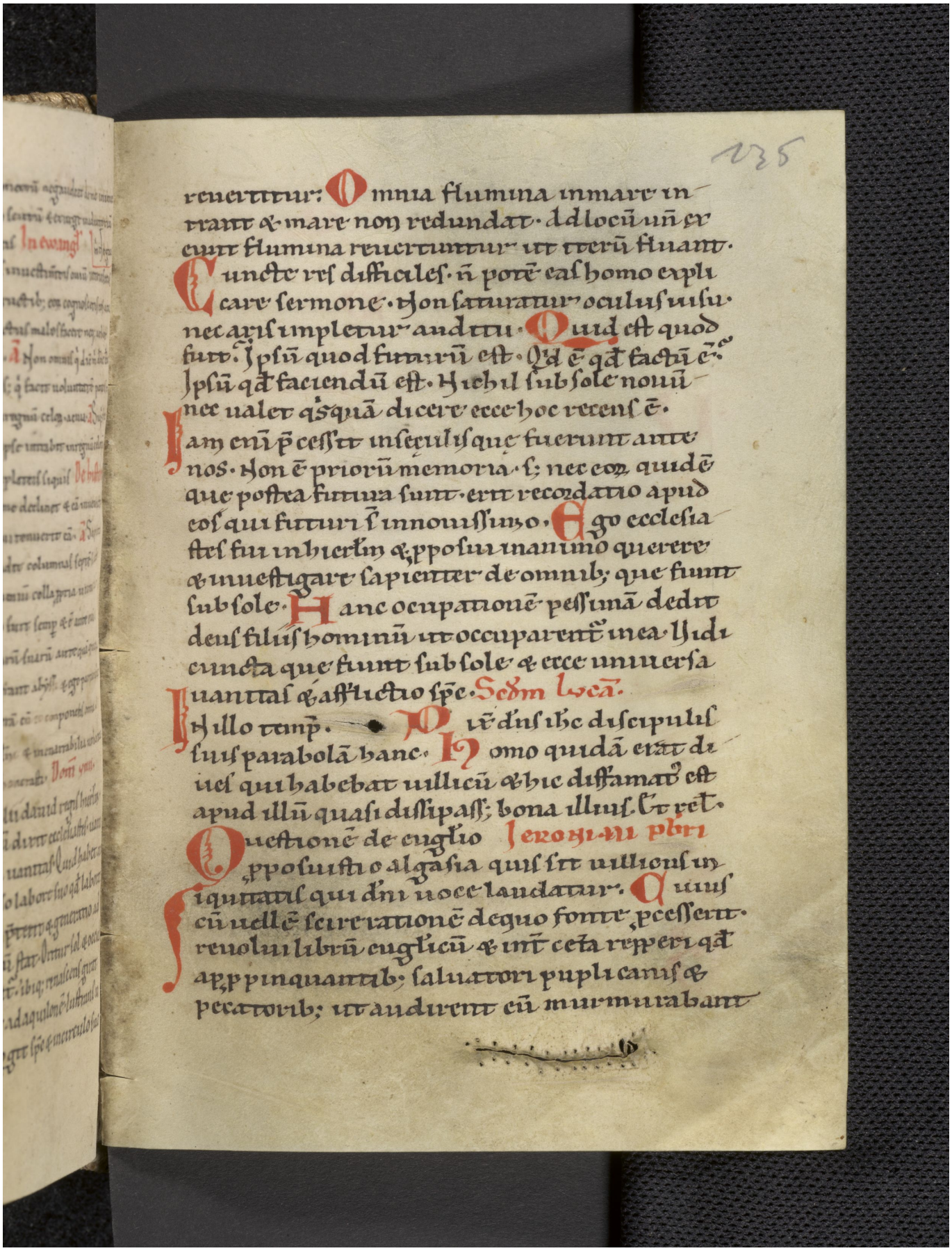

135

reuertitur: Omnia flumina inmare in
trant & mare non redundat. Ad locū unde
exeunt flumina reuertuntur ut iterū fluant.
Cuncte res difficiles. ñ potē eas homo expli
care sermone. Non saturatur oculus uisu.
nec auris impletur auditu. Quid est quod
fuit. Ipsū quod futurū est. Qđ ē qđ factū ē.
Ipsū qđ faciendū est. Nichil sub sole nouū
nec ualet q̄squā dicere ecce hoc recens ē.
Jam enī p̄cessit in seculis que fuerunt ante
nos. Non ē priorū memoria. s; nec eorū quidē
que postea futura sunt. erit recordatio apud
eos qui futuri s̄ in nouissimo. Ego ecclesia
stes fui in hierlm & proposui animo querere
& inuestigare sapienter de omnib; que fiunt
sub sole. Hanc occupationē pessimā dedit
deus filius hominū ut occuparent̄ in ea. Vidi
cuncta que fiunt sub sole & ecce uniuersa
uanitas & afflictio spē. Scdm lucā.
In illo temp. Dixit dns hanc discipulis
suis parabolā hanc. Homo quidā erat di
ues qui habebat uillicū & hic diffamat̄ est
apud illū quasi dissipass; bona illius. & ret.
Questionē de euglio Jeronimi pbri
Oppositio algasia quis sit uillicus in
iquitatis qui dñi uoce laudatur. Quum
cū uidē scire rationē de quo fuerat, p̄cessit.
reuolui librū euglicū & inuēi ceta reperi qđ
ap̄p̄inquantib; saluatori pupli canis &
peccatorib; ut audirent cū murmurabant